

(/catalunyaplural/)

el diari de la
cultura
1977

Ajoblanco torna per transgredir els límits

▶ La revista és protagonista de l'exposició Ajoblanco libertario 1977 a la Fundació Suñol de Barcelona amb una relectura des del present de temes anticipats per la revista el 1977

▶ La contracultural revista Ajoblanco tornarà al maig als quioscos i llibreries en un moment que els seus responsables veuen com el més òptim per a l'“agitació social i la revolució cultural”

Oriol Puig (/autores/oriol_puig/)

30/03/2017 - 20:06h

Un dels artífexs del projecte, el veterà Pepe Ribas, bregat en mil batalles des que el 1974 va tirar endavant el primer número de la llibertària publicació, afirma que actualment “no hi ha una alternativa clara al neoliberalisme, perquè ho té tot: les universitats, les multinacionals, els museus”. No obstant això, considera que “existeixen símptomes que està passant alguna cosa, joves que no es rendeixen” i recorda el que ha suposat el moviment del 15-M, plasmat en les alcaldies de Madrid i Barcelona, amb equips de govern encapçalats per Manuela Carmena i Ada Colau, respectivament.

“Molts ens diuen que és el moment Ajoblanco, perquè és el moment d’allò social i d’allò cultural sense dogmatismes, amb la participació veritable de la gent. Millor publicació que la nostra mai s’ha venut”, afirma. Amb energia renovada la revista torna després de 16 anys amb un nou espai cultural a Gràcia. Amb el mateix esperit contracultural dels inicis, han decidit obrir un local per reflexionar i debatre. La idea és que aquests continguts formin la nova revista en paper que serà al quiosc a la primavera. L’Espai Ajoblanco s’ubica al carrer de Santa Teresa, 3, i ja es pot visitar una mostra sobre la mítica publicació. Un cop cada quatre mesos, en paper i amb un terç de la publicació dedicada a la participació de la gent. El seu fundador, Pepe Ribas, explica que tindrà el mateix esperit de sempre i que tornen també perquè en un moment de guerres, canvi del clima, la presidència de Donald Trump i la pujada de l’extrema dreta a Europa, creu que han de donar volada una altra vegada a la cultura lliure i donar eines a la gent per reflexionar i entendre.

L'any 1974 els fundadors llibertaris de la revista Ajoblanco

Sota el lema 'Regirem', el primer número de la revista s'editarà amb un volum de 180 pàgines, i la voluntat és que la publicació sigui quadrimestral. Aquest primer número de la nova etapa d' Ajoblanco (<http://www.ajoblanco.org/>) tindrà un ampli apartat fotogràfic satiritzant l'actualitat; un altre en el qual es repassarà els 17 anys sense la revista "sense nostàlgia", i una tercera en què es donarà cabuda al que es rebi dels col·lectius –tires gràfiques, còmic i cultura underground–. A més del format en paper, la revista s'actualitzarà a Internet amb una web que anirà recollint continguts i activitats.

El primer número d'Ajoblanco es va publicar l'any 1974 i va tenir una primera etapa fins al 1980, en aquell moment va ser un dels primers punts de trobada i difusió de la contracultura del país. Van posar el focus en el feminisme, les comunes, l'ocupació, l'antimilitarisme, la sexualitat lliure, l'antipsiquiatria, nous formats cinematogràfics, el viatge i noves formes de vida i d'activisme. El segon període comprèn de 1987 a 1999. Si en els primers anys va ser una revista agitadora, en aquest segon es van professionalitzar per fer una revista cultural de qualitat. En total, es van publicar 180 números i 30 especials. Ara, esperen que la revista torni a imprimir-se amb una distribució de 50.000 exemplars. A la vegada, faran bullir l'espai cultural on volen que es generi creació i innovació.

El pensament llibertari d'Ajoblanco

Una exposició, fins al 6 de maig, a la [Fundació Suñol](http://www.fundaciosunol.org/ca/event/ajoblanco-1977/) (<http://www.fundaciosunol.org/ca/event/ajoblanco-1977/>) de Barcelona, proposa una relectura des del present de temes anticipats per la revista el 1977, any clau en el procés de transformació cultural i polític d'Espanya. Barcelona va tenir un protagonisme radical i llibertari que no sempre s'ha visibilitzat. No obstant això, aquelles vagues, accions i

convulsions socials van canviar per sempre la mentalitat i la vida quotidiana de milers de ciutadans. Quaranta anys després, els creadors d'Ajoblanco revisen la implicació llibertària de la revista amb els moviments socials d'aleshores, la vigència de la qual encara es manté viva, a més d'aportar fets i dates a la història de la Transició.

Les noves generacions volien deslligar-se del llegat del franquisme i els imperatius jeràrquics que havien marcat les seves vides fins llavors. Els més joves van optar per transformar el seu dia a dia, construint nous estils de vida que durant anys havien imaginat. Les idees llibertàries van unir a milers de persones entorn xarxes de col·lectius i ateneus que apostaven per alternatives com l'ecologia, el feminisme, el sexe lliure i l'amnistia total. Bona part d'aquests grups eren lectors d'Ajoblanco, la publicació que va ajudar a impulsar i divulgar el pensament àcrata i la contracultura. Amb la seva participació en actes com el míting de la CNT el 2 de juliol a Montjuïc o les Jornades Llibertàries Internacionals, que van unir a mig milió de persones, van documentar i influir sobre una època convulsa i de gran potencial creatiu.

Portada de la revista Ajoblanco del 23 de juny de 1977

Recórrer Ajoblanco libertario 1977 permet explorar aquells esdeveniments històrics i el seu reflex en la revista. És per això que al Nivell Zero de la Fundació Suñol es poden consultar, llegir i examinar els números de 1977, així com fotografies i altres materials que documenten les aportacions d'Ajoblanco i del que va significar la seva existència. A més, la mostra inclou el documental *El tiempo de las cerezas. 1977-79, eclosión libertaria* (Juan Felipe, 2015), que a través de testimonis directes investiga els successos destacats de finals dels setanta en relació a l'organització de les idees d'esquerres i el moviment llibertari.

L'exposició en el seu conjunt ofereix una singular mirada sobre la revista per part dels seus propis creadors, que han seleccionat per a l'ocasió documents originals de l'època i han destacat els temes més representatius dels números d'Ajoblanco durant l'any

1977. D'aquesta manera, han creat una ruta pel seu imaginari, que inclou les formes de cultura llibertària, les comunes, l'ecologia i el naturisme, l'educació, el feminisme, la sexualitat i l'antipsiquiatria, els viatges, les drogues i les ràdios lliures, les polítiques i les seccions "Cloaca" i "Minipimer", uns apartats de la revista oberts a la participació dels lectors la consulta dels quals ens apropa a l'estil de vida de llavors. Aquesta miríada d'assumptes dissidents, lúdics i inconformistes, que es van poder llegir a les pàgines de la revista durant aquell any, suposa un bon resum de la trajectòria completa de la publicació en la seva primera etapa i abans que ho faci per tornar a 'regirar' consciències.

30/03/2017 - 20:06h

0 COMENTARIOS

COLABORA

Nuestra independencia depende de ti. Necesitamos tu apoyo económico para poder hacer un periodismo riguroso y con valores sociales.